

כניסת השבת - 16.33
יציאת השבת - 17.43
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 18.07
(אופק חדרה)

מתוק מדבש

יום שישי בשעה 15.00 שיעור על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)

ביום שבת קודש 14.30 שיעור פ"ש מנחה בשעה 15.30

ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה פרוכט האאט פסגה

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י

הרב ברוך בוקרה שליט"א

פניית הכנסת 'פני יוסף' בשעת אולגה

ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' במלפון 073-2951228

שנה שמינית - גיליון 305
פרשת יתרו תשפ"ב

סודא נפלאה לרפואה בשבת פרשת יתרו:

וכל העם רואים את הקולות (כ, טו)

מובא במדרש (מכילתא דרבי ישמעאל): רבי אליעזר אומר: 'להודיע שבחן של ישראל, שכשעמדו כולן לפני הר סיני לקבל את התורה, מגיד שלא היה בהן סומין שנאמר 'וכל העם רואים'. מגיד שלא היה בהן אילמים שנאמר: 'ויענו כל העם יחדו'. ומלמד שלא היה בהן חרשין שנאמר: 'כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע'. ומנין שלא היה בהם חגרים? שנאמר: 'ויתיצבו בתחתית ההר'. ומלמד שלא היה בהם טיפשים שנאמר: 'אתה הראת לדעת'...

ובעניין זה סיפר הרב יצחק זילברשטיין שליט"א, כי חמיו, מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל אמר פעם לחולה: 'כמו שבעת מתן תורה כל החולים התרפאו, כך מתחדשת השפעה זו בכל שנה ושנה. אפשר לבקש מהקב"ה רפואה שלמה על כל סוגי המחלות, גם לכאלה שבדרך הטבע נראה שאין להן רפואה'.

שאל החולה: 'מתי ניתן לזכות לזה?' והשיב לו הרב אלישיב: 'בעת שקוראים את עשרת הדיברות'.

השבת פרשת יתרו שבה קוראים את עשרת הדברות בפרשת השבוע וכן בחג השבועות - הם זמנים מיוחדים וטמונה בהם סגולה נדירה לרפואה שלמה, גם מעל דרך הטבע. הבה לא נחמיץ את זמן קריאת עשרת הדיברות, בו מושפע שפע של רפואה שלימה. מתוק מדבש! *****

וישמע יתרו... (יח, א')

רש"י: מה שמועה שמע וכו' קריאת ים סוף ומלחמת עמלק... רבנו בעל ה'בית מאיר' מאוסטרובצא זיע"א ביאר נפלא: ידוע מחז"ל כי כאשר אדם סר מרע באיבר מסוים מזכה אותו הקב"ה שבאותו האיבר הוא גם יעשה מעשה טוב. מובא בגמרא (סוטה יא, א'): שלושה היו באותה עצה (הבה נתחכמה לו - רש"י) בלעם, איוב ויתרו, בלעם שיעץ נהרג, איוב ששתק נידון ביסורין, יתרו שברח זכו מבני בניו שישבו בלשכת הגזית.

נמצא, כי החילוק ביו איוב ליתרו היה שאיוב שמע ושתק ואילו יתרו ברח ולא שמע כלל.

ולכן, גמל לו הקב"ה ליתרו מידה כנגד מידה, שבאותו איבר שהוא קיים 'סור מרע' דהיינו באוזן, זכה ל'עשה טוב', שעל אף שהכל שמעו על קריעת ים סוף כמו שנאמר 'שמעו עמים ירגזון' לא נכנס הדבר באוזניהם, ורק יתרו בשביל ששמר את אוזניו מרע, זכה להתפעל בשמיעת אוזניו שמועה טובה ובא להתגייר. מתוק מדבש! *****

ביום הזה באו מדבר סיני (יט, א')

רש"י: ביום הזה - בראש חודש. לא היה צריך לכתוב אלא 'ביום ההוא'. מהו 'ביום הזה'? שיהיו דברי תורה חדשים עליך כאלו היום נתנו.

ראוי להביא את המובא בספר 'אור תורה':

'התועלת, כי יהיה חקוק על לוח לבנו את היום אשר עמדנו בהר סיני, את היום אשר נבחרנו לעם סגולה, כי נשווה לנגד עינינו את הקולות והברקים בהופיע העליון לעיני ששים ריבוא משפחות אבותינו, ומתוך להבת אש נתן אש דת לעם הנבחר, ולא יחליפנה ולא ימיר אותה לעולמים... ועל זה כתב ה' בתורתו 'ביום הזה'... כי תמיד יהיה חקוק בלבך היום הזה. מתוק מדבש! *****

ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר

הרב אליהו דיסקין שליט"א ביאר נפלא: הקדמה: רבנו הגר"א מווילנה זיע"א מצייין, כי אדם המבקש לקנות קניין אמתי של תורה, חייב שיהיו בו שלוש מידות יסודיות והן: שקידת התורה, מידת הסתפקות במועט, וענווה.

וכאן רמזה התורה על שלוש המידות הללו: 'ויסעו מרפידים' מרמז על שקידת התורה, שהסיעו עצמם ממידת הרפיון (רפידיים). 'ויחנו במדבר' מרמז על מידת ההסתפקות במועט, שהרי המדבר הוא מקום ללא מותרות. 'ויחן שם ישראל נגד ההר' מרמז על מידת הענווה שהרי הר סיני היה הנמוך מכל ההרים. מתוק מדבש! *****

ובעניין זה מובא ביאור נפלא של רבנו הגר"א מווילנה זיע"א: הגמרא במסכת בבא מציעא נט' מביאה את המחלוקת בעניין 'תנורו של עכנאי' - תנור שהיה עשוי מחוליות של חרס המדובקים בחול שנטמא מתוכו. חכמים טימאו אותו כדן כל כלי חרס, ואילו רבי אליעזר הגדול טיהר אותו, כיוון שלשיטתו אין זה כלי חרס אלא בנין כעין כלי גללים וכלי אדמה שאין מקבלין טומאה (רש"י).

מספרת הגמרא, באותו היום השיב רבי אליעזר כל תשובות שבעולם ולא קיבלו הימנו, אמר להם: 'אם הלכה כמותי חרוב זה יוכיח' נעקר חרוב ממקומו מאה אמה (ויש אומרים ארבע מאות אמה) אמרו לו 'אין מביאין ראייה מן החרוב'. אמר להם 'אם הלכה כמותי אמת המים יוכיחו' חזרו אמת המים לאחוריהם. אמרו לו 'אין מביאין ראייה מאמת המים' חזר ואמר להם 'אם הלכה כמותי כותלי בית המדרש יוכיחו' הטו כותלי בית המדרש ליפול. גער בהם רבי יהושע ואמר להם 'אם תלמידי חכמים מנצחים זה את זה בהלכה אתם מה טיבכם?' לא נפלו מפני כבודו של רבי יהושע ולא זקפו מפני כבודו של רבי אליעזר ועדיין מטין ועומדין.

חזר ואמר להם 'אם הלכה כמותי מן השמים יוכיחו יצאה בת קול ואמרה 'מה לכם אצל רבי אליעזר שהלכה כמותו בכל מקום' עמד רבי יהושע על רגליו ואמר (דברים ל, יב) 'לא בשמים היא'... שכבר כתבת בהר סיני בתורה (שמות כג, ב) 'אחרי רבים להטות'.

פגש רבי נתן את אליהו הנביא ושאל אותו 'מה עושה

הקב"ה באותה השעה? אמר לו שהקב"ה שמח ואומר 'נצחוני בני... נצחוני בני'. והקשה רבנו הגר"א מוולנה זיע"א: מדוע חזר רבי אליעזר והביא שלוש הוכחות? הרי בהוכחה הראשונה מעץ החרוב כבר הודיע רבי יהושע שאין מביאים ראיה ממעשה ניסים? ותירץ הגר"א, שרבי אליעזר רצה להוכיח שהלכה כמותו כיוון שיש בו את שלוש המידות הנ"ל שהם הבסיס לתורה: מעץ החרוב הוכיח על מידת ההסתפקות, אמת המים הוכיחה על מידת הענווה שלו שהרי המים עוזבים מקום גבוה ובאים למקום נמוך, וכותלי בית המדרש הוכיחו על מידת שקידתו בתורה. אבל כיוון שהתורה קבעה 'אחרי רבים להטות' לא נקבעה הלכה כמו רבי אליעזר. **מתוך מדגה!**

ויאמר ה' אל משה לך אל העם וקידשתם היום ומחר וכבסו שמלותם (ט', י')

על המילים 'וקידשתם היום ומחר' ראיתי הסבר מוסרי נפלא (פרפראות לפ"ש): כיצד היצר הרע מחטיא את האדם? כאשר האדם חושב לעשות מצווה, משכנע אותו היצר לדחות אותה למחר. אבל בעבירה דוחק אותו היצר לעבור אותה מיד. ולכן הדרך להתגבר עליו היא כך: בבואך לקיים מצווה, תעשה אותה היום ללא דיחוי. וכשהיצר מזמן לך עבירה תדחה אותו למחר. וזה רמוז בפסוק 'וקידשתם' – את עם ישראל. איך? ע"י שיקימו 'היום' – את המצוות שמזדמנות להם, 'ומחר' שידחו למחר את היצר שמנסה לפתותם... **מתוך מדגה!**

רצונן פיתונו יצר הרע - מילתא דגדולתא
יהודי בא להציר את בנו עין בסוכה לקום לתפילה,
אמר הבן 'אבא, עינה בסוכה זה מצווה מהתורה ואילו
תפילה זה מדגגגגג, וחוץ מזה מצווה אחרת מהתורה
פסוק מן התורה...'
ע"י אלו האבא, עקב אלו מים ואמר 'כעת אתה
מגדגג, ומגדגג פסוק מן הסוכה...'

רציון וסיפור - הנס שאירע בזכות כרכה כולנה

בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך ובירכתך (כ', כא)
מובא במדרש (מכילתא): ר' אליעזר בן יעקב אומר, אם תבוא לביתי אבא לביתך, ואם לא תבוא לביתי לא אבוא לביתך. מקום שלבי אוהב שם רגלי מוליכות אותי. מכאן אמרו כל עשרה בני אדם שנכנסים לבית הכנסת, שכינה עמהם, שנאמר 'א-לקים נצב בעדת אל'. ומנין אפילו שלשה שדנין? שנאמר 'בקרב א-לקים ישפוט'. ומנין אפילו שנים? שנאמר 'אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו' ומנין אפילו אחד? שנאמר 'בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך ובירכתך'.

ובעניין זה להלן סיפור נפלא אותו סיפר הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, רבה של רמת אלחנן: בהיותו אברך צעיר, התגורר הרב זילברשטיין בשכנות לאדמו"ר הרה"ק רבי יחיאל יהושע מביאלא בעל ה'חלקת יהושע' זיע"א וזכה להיות עד להנהגתו ולדרכיו. אחד

ממנהגיו של הרבי היה, כי בכל יום חמישי היה מגיע לביתו השוחט, רבי יצחק וינר, ושוחט עוף עבור הרבי. הרבי היה עומד לצדו בעת השחיטה, וממתין לקיים מצוות 'כיסוי הדם', עליה הקפיד עד מאוד.

עם סיום השחיטה, היה הרבי מתכונן ביראה, וכשהוא מתנועע בדביקות היה מברך בהתלהבות עצומה 'ברוך אתה... אשר קדשנו... על כיסוי הדם!'

הרבנית זילברשטיין ע"ה נהגה להעמיד את ששת ילדיה בחלון הבית בעת השחיטה וכיסוי הדם, כדי שיוכלו לראות את הרבי בעבודת הברכה. 'שיראו הילדים וילמדו מהי ברכה בכוונה, שילמדו איך יהודי מברך ברכה!' הייתה אומרת בכל עת, והילדים היו ממתנינים בצפייה דרוכה לראות את עבודת הרבי בברכה על כיסוי הדם.

פעם אחת הזדמן לרב זילברשטיין לספר לרבי על הדרך שבה רעייתו מעמידה את הילדים בחלון הבית, כדי שיראו וילמדו מהי החשיבות של ברכה בכוונה, ועד כמה הילדים מתרגשים ומצפים לקראת המעמד השבועי.

למשמע הדברים, פתח הרבי מביאלא והשיב בסיפור מזיכרונו, מעשה שהתרחש אצל זקנו הגדול, הרה"ק ה'דברי בינה' מביאלא ז"ע, בפולין:

אל חדרו של הרבי נכנס יהודי ושפך את לבו בפניו כי הוא סובל נוראות ממחלת השחפת העושה בו שמות.

'רבי, יש לי אישה וילדים בבית, ואני עדיין איש צעיר. המחלה הנוראה מפילה חללים, גם אני נדבקתי בה, ותיכף יעירוני להסגר כדי שלא אדביק אחרים, שם אשהה עד יום מותי בייסורים קשים ומרים... בכה.

הרבי שתק מספר דקות ושקע בשרעפיו, ואז הרים את עיניו ושאל קצרות: 'אתה רוצה לחיות?'

'בוודאי!' השיב היהודי, 'בשביל זה באתי...'

'יש לי עצה בשבילך' השיב הרבי 'תקבל על עצמך לומר ברכות בכוונה. בכל ברכה שאתה אומר תעצור לרגע, תחשוב שאתה מדבר עם מלך מלכי המלכים, תכוון באמירת הברכה את כוונת המילים, הכוונה הפשוטה והמובנת לכל. אם תקבל על עצמך ותנהג כך – מובטחני שתזכה בחיים חדשים!'

האיש הודה לרבי בהתרגשות, ויצא את החדר. עוד באותו יום החל להקפיד לברך ברכות בכוונה, ומני אז לא יצאה מפיו ברכה שלא התכוון בה בכל מילה ומילה.

בביקור הבא אצל הרופא התברר כי המחלה נסוגה אחור, ובתוך תקופה קצרה חרב השחפת הוסרה מעליו והאיש שב להיות אב שמח ומאושר...

אחים יקרים! לברכה יש כח, יש לה עוצמה. ברכה בכוונה היא ברכה שפותחת שערים, שמספקת שמירה והגנה, שמהווה סגולה בדוקה ויעילה.

ומי מאתנו לא זקוק לישועה באיזה שהוא עניין? והנה, גילו לנו חז"ל כלי זמין ויעיל ביותר, בכל שעה ובכל מקום נתחיל לברך בכוונה, כי לברכה בכוונה יש כח ועוצמה לאין שיעור להשפיע עלינו רפואה וישועה!

'בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך ובירכתך'.

שבת שלום ומבורך!

לע"נ: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל
תמר בוארון בת מוזל ז"ל / דינה בת נגיה ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל / מיימון טפירו
בן מוזל טוב ז"ל / רחל (רשל) בת נעיעה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להעלאת: דקל מלכה - להעלחה / אורי ישראל - רפ"ש / סוזן בת
ימנה - רפ"ש / אהרון בן מסעודה - רפ"ש / דוריאן הודיה בת נעמי
ונועם חן בת שולה - רפ"ש / אוריה אסף בן רותי - רפואה שלימה.